

Po Jugoslaviji

Uredba glede prehrane. V kratkem bo izdala vlada tri uredbe, ki se nanašajo na prisilni odkup pšenice in koruze ter na pravično razdelitev živeža in surovin. Prva uredba določa prisilen odkup pšenice in koruze ter določa zelo stroge kazni za vse tiste, ki bi ne hoteli priglasiti svojih zalog ali pa bi jih netočno navedli. Druga uredba vsebuje vse potrebne

ukrepe za pravično razdelitev življenjskih potrebščin med prebivalstvo. Tretja uredba se nanaša na pravično razdelitev surovin.

*
Državni kredit za zdravstvene ustanove v Sloveniji. Finančni minister je odobril kredit 6.125.000 din za zdravstvene ustanove v Sloveniji.

Novice iz domačih krajev

Lokomotiva smrtno poškodovala delavca. Na glavnem kolodvoru v Mariboru je povozila premikalna lokomotiva 9. januarja predpoldne 22 letnega progovnega delavca Ferdinanda Vrečka. Stroj mu je odrezal nogo in ga je še nevarno ranil na glavi. Nezavestnega so prepeljali v bolnišnico. Vrečko je čistil kretnice in ni opazil lokomotive, ki ga je podrla od zadaj. V bolnišnico prepeljani Vrečko je kmalu podlegel poškodbam. Zapustil je ženo in dva otročička.

Huda nesreča delavca. V Ehrlihovi tekstilni tovarni v Mariboru je zagrabil stroj 20 letnega delavca Leopolda Vutolena za desno roko in mu je odtrgal štiri prste.

Radi sunka lokomotive si zlomil nogo. Pri predoru v Košakih pri Mariboru je padel pod vlak 27 letni Ilija Budimir. Lokomotiva ga je sunila s tira in je obležal ob progi z zlomljeno nogo. Ponesrečenega so prepeljali v bolnišnico.

Gostilničarka smrtno ponesrečila. Ivana Golob, gostilničarka, se je vračala od sv. maše v Selnici ob Dravi proti Bistrici. Ker ji je postalo slabo, se je naslonila med potjo na ograjo mosta čez selniški potok. Omahnula je čez ograjo ter padla v 2 m globok jarek potoka. Pri padcu si je prebila lobanjo in obležala je mrtva.

Nesreča radi neprevidnosti. V mariborsko bolnišnico so prepeljali 13 letnega delavčevega sina Alberta Založnika od Sv. Lovrenca na Pohorju. Fant je iztaknil nekje razstrelilno kاپico za dinamično patrono. Ker se je z najdobjo igral, se je kاپica razletela in eksplozija je neprevidnežu razmesarila roko in mu poškodovala obraz.

Posestniška hči ponesrečila v gozdu. Pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji je pomagala 15 letna posestniška hči Marija Žuran svojemu očetu pri podiranju v gozdu. Izpodsekano drevo je spremenilo tako naglo smer padca, da dekletu ni utegnulo odskočiti. Onesveščeno in s hudimi notranjimi poškodbami so jo potegnili izpod debela in so jo prepeljali v ptujsko bolnišnico.

Huda nesreča zadela dravski mlin pri Zavrču pod Ptujem. Radi toplejšega vremena, ki je nastalo par dni okrog Novega leta, je po Dravi plaval mogočno ledovje. To pa je bilo usodno rečnemu mlinu na ladje pri brodu ob Zavrču, ki je last mlinarja Franca Vžingarja iz Gorišnic. Na novega leta dan ob 12.30 je plavajoče ledovje mlin deloma razbilo in tako poškodovalo, da je do polovice utonil in se nagnil čisto po strani. Bilo se je upravičeno bati, da se bo mlin čisto prevrnil v blizu 5 m globoko dravsko strugo in utonil, kjer bi ledovje in deroči valovi storili še zadnje uničevalno delo. Brodarja Bezjak in Muršič sta kot edina sosedna videla to nesrečo in šla reševati, kar se je rešiti dalo, in spravljal iz napol potopljenega mlina zrnje. S pomočjo drugih sta še močneje privezala z rezervnimi mlinskimi verigami naspol prevrnjeni in razbiti mlin k obrežju in ga tako rešila pred popolnim uničenjem. V življenjski nevarnosti sta delala in reševala celo globoko v noč, ko sta radi zmučenosti in mraza morala nadaljnje reševanje opustiti. Zaslužita vso pohvalo! Mlin bo najbrž treba popolnoma razdreti in ga takega dvigniti iz Drave.

87 letna žena žrtev opeklin. Na praznik sv. Stefana zvečer se je v Gor. Bistrici v Prekmurju zgodila nesreča, ki je zahtevala življenje 87 letne Verone Šernek. Starica je bila sama doma. Ker je bil precej hladen dan, si je kurila v štedilniku. Prišla pa je preblizu ognja, vnela se ji je obleka in začela goreti. Ker ni bilo blizu pomoči, je postala starica žrtev plamenov.

Mlad rudar smrtno ponesrečil. V novem premogovniku Vranja peč v Št. Ilju pri Velenju je debela plast premoga stisnila prsni koš 35 letnemu kopaču Vinku Jelenu. Ponesrečenega so prepeljali v slovenjgraško bolnišnico, kjer mu pa niso mogli pomagati. Jelen je prva žrtev novega rudnika.

Podlegel posledicam konjske brec. V Orlici pri Vuhredu je brcnil konj v hlevu posestnika Antona Miklavca v treh. Miklavc udarcu

Danes objavljamo

PRAVILNIK ZAVAROVANJA

celoletnih naročnikov »Slov. gospodarja«!
— Ravnajte se po pravilniku, ako hočete sebi dobro! Plačajte 38 din vsaj do dne 31. januarja 1941!
Uprava.

skraja ni posvečal pažnje. Ker pa bolečine niso ponehale, se je zatekel v bolnišnico v Slovenjgradec, kjer mu pa niso več mogli oteti življenja.

Brzovlak hudo poškodoval kurjača. Brzovlak iz Zagreba je zadel na postaji Dobova pri Brežicah kurjača Franca Poljanec v zadnji del telesa tako, da je obležal nezavestno. Železniški uslužbenci dobovske postaje so mu nudili prvo pomoč, nato so ga prepeljali z vlakom v brežiško bolnišnico, kjer se sedaj nahaja.

Vlak smrtno povozil drvarja. Na progi med Savo in Ponovičami je našel orožnik od vlaka smrtno povoženega, v katerem so prepoznali Ivana Gašperuta iz Št. Janža na Dolenjskem, ki je drvar. Da bi si skrajšal pot, je šel namesto po cesti po progi. S seboj je nosil v nahrbtniku mast in druga živila, da bi mu ne bilo treba prekinjati dela z nakupovanjem. Najbrž je preslišal ropot vlaka, ki ga je pognal v žice ob progi, ki so mu prerzale vrat. Truplo se je skotalilo 14 m globoko po pobočju.

Tramvaj in avtotaksi trčila. V Ljubljani sta trčila po nesrečnem naključju na Tyrševi cesti tramvaj in avtotaksi. Pri nesreči sta bila lažje ranjena vozač avtotaksija in njegova žena, v tramvaju pa en potnik. Avto je hudo poškodovan, tramvajski voz pa le malo.

V počasiitev spomina g. dr. Antona Korošec: je darovala Hranilnica in posojilnica v Veliki Nedelji za novo cerkev sv. Družine na Runeč: 1000 din. Najlepša hvala!

Jubilejna naročnika »Slov. gospodarja«. Od Sv. Marjete pri Rimskih toplicah poročajo: Javno pohvalo zaslužita g. Jožef Ulaga iz Globokega, ker prihaja v njegovo hišo »Slov. gospodar« 50 let. Aškerčevo družino v Globokem pa obiskuje »Slov. gospodar« že 60 let.

Listnica uredništva

Izjavljamo, da dopisa od Sv. Andruža v Slov. goricah glede slavnosti ob poroki g. Papsta ni pisal g. županik Alt. Zol pa nam je, da smo rokopti zavrgli, da bi mogli pisca ugotoviti. Danes pa ponovno izjavljamo, da poročil o porokah, kjer včasih kdo dovolil neslano šalo, ki je mi ne moremo kontrolirati, ne bomo objavljali.

Dopisovanje z »govorečimi pismii«. Dnevnik »La Prensa« iz Buenos Aires poroča, da je Argentina uvedla v svojem poštnem prometu tkzv. »govoreča pisma«. Neka teška bolnica, ki sta ji bili odrezani obe nogi, je bila prva, ki se je poslužila najmodernejšega poštnega sredstva. S pomočjo malega prenosnega aparata, ki se imenuje »fonopostale«, je pisala svojim sorodnikom, če smemo v tem primeru še rabiti izraz »pisma«. Ta aparat je namreč posnel njene govorne besede na majhno gramofonsko ploščo, ki jo je nato pošta za malenkostno poštnino poslala njenim sorodnikom. Sorodniki so doma navili gramofon, vložili ploščo in poslušali »pisma« svoje bolne sorodnice. Fonopostale sestoji

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

»To so prazni marnji! — Kdor bi tega preskočil, ta bi moral samega živega vraga jahati. — To so čenče! — Tega ne preskoči živa duša. — Kdo pa je videl? Nihče!« tako so se dajali križem za mizo.

»Rogačnik, saj ga poznate jagra, pravi, da je res,« je rekel Pušnik.

»Bababa,« je ugovarjal Rotovnik. »Kdo bi pa jagrom kaj verjel? Bilo jih je deset ali še več, pa enega samega niso mogli uloviti, zato so si take storije izmislili.«

»Hudičevega grabna še gams ne preskoči, kaj šele človek.«

»Zakaj ne, hehe,« je zahretil Migeč. »Če si denem v levi čevlji tri praprotna semena, v desnega pa malo kačje masti, ti brez skrbi skočim čez.«

»Te pač vrag zanese čez, drugiče to ne gre.«

»Pustite vraga, ta ima bolj pametnega opravila dosti, ne bo norcev čez graben nosil.«

»Pobje, pobje, ne brijte si norcev in ne smejte se takim rečem,« se je oglasil Žagarjev Gustelj, suh, bledoličen mož. »V planini se marsikaj zgodi, da bi se človeku še sanjalo ne. Kar sem jaz na Volinjeku že videl, tega ne povem živi duši ne. Gor me pa tudi nihče ne spravi več.«

2

»Hahaha, ti si čisto tak kakor moja sestra, ta tudi noče povedati, kaj je v planini videla,« se je zasmel županov Peter.

»Kajne, tvoja sestra Julka je bila tam blizu nekje, ko je tisti človek čez Hudičev graben skočil? Kaj pravi?« je spraševal Praparjev Nace.

»Iz Julke še s kleščami ne spraviš kaj.«

»Julka je pametno dekletu in si ne da kake neumne storije natvesti,« je posegel zopet Rotovnik v besedo. »Saj so vse le jagrske čenče in še toliko ni resnice, kolikor je črna za nohtom.«

»Pač, pač, zgodilo se je nekaj,« je pripovedoval Peter: »tega Julka ne taji, da je nekaj videla. Le povedati noče, kaj, in imena noče nobenega izdati.«

»Saj je morala na sodnijo, ali ne?« je vprašal Pušnikov.

»Da. Oče so šli z njo. Na sodnijo pa še toliko niso spravili iz nje kakor doma. Rekla je le, da ča je kaj videla, ne briga to nikogar nič. Jagrom pa je še posebej posvetila, da so bili raje tiho.«

»Prav je naredila! Julka je šlekle od fare!« so odbravali fantje in možje.

»Kaj pa oče rečejo na to?«

»Oče? Hahaha! Kregajo se. Da Julka nobenega Podkrajčana ne izda, to jim je po volji. Ali da njim tudi nič ne pove, to jih jezi.«